

slovenska
filharmonija

PVC 2

abonma 2021/22

Holger Speck
dirigent

PRETEŽNO
VOKALNI
CIKEL

napoved
oktober–
november 2021

Zbora
Slovenske
filharmonije

FKK 2 | **Commedia dell'arte**

28. in 29. oktober 2021 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Masaaki Suzuki dirigent

Liesbeth Devos sopran

Kenneth Tarver tenor

Jaka Mihelač bariton

spored **Mozart** | **Stravinski**

VIP 1 | **Žalujoči kerub**

5. november 2021 ob 19.30 (predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Zbor in Orkester Slovenske filharmonije

Hossein Pishkar dirigent

spored **Witold Lutosławski**: Žalna glasba za godala

Luigi Cherubini: Rekviem št. 1 v c-molu

SMS 2 | **Globina teme**

11. in 12. november 2021 ob 19.30

Gallusova dvorana, Cankarjev dom

Orkester in Zbor Slovenske filharmonije

Mešani pevski zbor Glasbene matice Ljubljana

James Tuggle dirigent

spored **Žebre** | **Debussy** | **Brahms**

PVC 3 | **Igrivost**

19. november 2021 ob 19.30 (predkoncertni pogovor ob 18.30)

Dvorana Marjana Kozine, Slovenska filharmonija

Nika Gorič sopran

Johan Barnoin klavir

spored **Grieg** | **Sibelius** | **Musorgski** | **Rahmaninov** |
Vlasov | **Ravel** | **Debussy** | **Poulenc**

PVC 2

abonma 2021/22

Vera v življenje

22. oktober 2021 ob 19.30

Dvorana Marjana Kozine

Slovenska filharmonija

Zbor Slovenske filharmonije

Holger Speck dirigent

Kristina Bitenc sopran

Jure Počkaj bariton

Andreja Kosmač klavir

Meta Fajdiga klavir

Špela Cviki Flis timpani

Pihalni in trobilni ansambel

Slovenske filharmonije

PRETEŽNO
VOKALNI
CIKEL

Johannes Brahms (1833–1897)

Begräbnisgesang

Pogrebni spev, op. 13*

Tempo di marcia funebre

Ein deutsches Requiem

Nemški rekviem, op. 45

prir. Heinrich Poos (1928–2020) (1978)**

Sellig sind, Die da Leid tragen
Blagor žalostnim

Denn alles Fleisch es ist wie Gras
Kajti vse meso je kot trava

Herr, lehre doch mich,
daß ein Ende mit mir haben muß
Gospod, daj mi spoznati moj konec

Wie lieblich sind deine Wohnungen
Kako ljuba so tvoja bivališča

Ihr habt nur Traurigkeit
Tudi vi ste zdaj žalostni

Denn wir haben hie keine bleibende Statt
Saj nimamo tu stalnega mesta

Sellig sind die toten
Blagor mrtvim

* Prvič v Sloveniji

** Različica s klavirjem in timpani prvič v Sloveniji

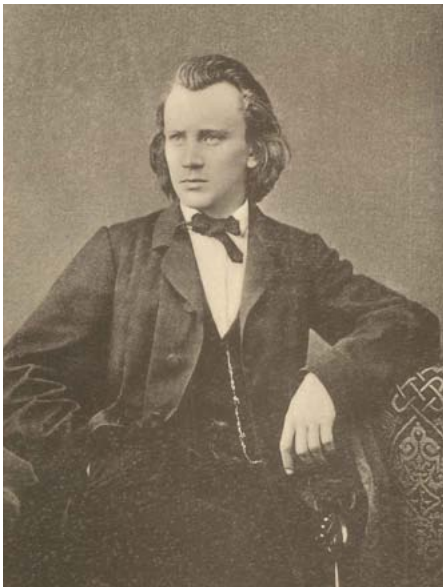
Johannes Brahms, skladatelj simfonij, koncertov, variacij in komorne glasbe, s katerimi je v razvitem klasicističnem glasbenem jeziku in miselnem redu tako pomembno določal in potrjeval glasbo druge polovice 19. stoletja, je bil vse svoje življenje povezan tudi s človeškim glasom. Kontrabasistov sin iz Hamburga je kot pianist prepotoval Nemčijo in Avstrijo, vodil zборе v Detmoldu in Hamburgu, a tudi po letu 1862, ko je do smrti živel na Dunaju, je redno komponiral za človeški glas, pesmi in zборе ter zasnoval več še danes osrednjih kantatnih del. Kot bi želel s človeškim glasom zaživeti v drugačnem svetu glasbe, kot bi se želel umakniti od npr. velikega orkestra ter bi v snovanju za zборе našel notranji mir in novo zbranost. Ali kot je večkrat omenil, da komponiranje za zbor skladatelja vedno znova izuri.

O Brahmsovi duhovni glasbi, ob njegovi priložnostni uporabi katoliški ali protestantski cerkveni glasbi in predvsem ob zajetnih koncertantnih motetih ter posebej ob obeh partiturah nocojšnjega sporeda razmišljamo tudi o skladateljevi religioznosti. Zdi se, da je ta za njegov čas drugačna in za protestanta v katoliškem okolju, ki je v njegovem času vendar pričakovalo tudi javno pripadnost, še komaj sprejemljiva. Neinstitucionalna je in najmanj samo različna od v družbi splošno prepoznavne in veljavne. Večkrat so ga kritizirali, mu očitali celo ateizem, npr. Dvořák, ki ga je sicer tako oboževal, se pri njem zgledoval in v nekaterih skladateljskih postopkih posnemal. A vsebina besedil in predvsem glasba pripovedujeta o skladateljevem duhovnem svetu drugačno zgodbo. Ne le premišljen izbor besedil, tudi njihova glasba nam sporoča, da gre pri Brahmsu verniku najbrž verjetno le za njegovo značilno čustveno zadržanost, osebno strogoost, akademsko distanco, ki jo je mojster do duhovnosti in presežnosti zavzel ali želel

zavzeti. Kot bi se globoko razmišljujoč zavedal vseh problemov in pasti popredmetenega in počlovečenega pojmovanja božjega, svetega in duhovnega.

Po smrti prijatelja Roberta Schumanna leta 1856 je Johannes Brahms, ki je zadnja leta prijateljevega življenja v Düsseldorfu bival prav pri Schumannovih ter za Robertovo in Clarino veliko družino tudi gmotno skrbel, živel med Hamburgom in Detmoldom. Leta pred 1860 so bila zanj kot skladatelja in v javnosti vedno bolj navzočo in upoštevano glasbeno avtoriteto pomembna. V Hamburgu je vodil znani ženski zbor, veliko je komponiral in se loteval najrazličnejših skladb, od zborovskih miniatur do npr. klavirskega koncerta. Z manifestom o novodobni nemški glasbi se je s prijateljem violinistom Josephom Joachimom prvič pojavil v širši kulturni javnosti. Različno sprejeti prvi klavirski koncert, ki ga je predstavil sam kot solist, je postal predmet polemik med dvema smerema romantične estetike.

Pogrebni spev (*Begräbnisgesang*) je delo petindvajsetletnika, skladatelja pesmi s klavirjem, sonat in balad za klavir, klavirskega tria in znamenite *Serenade za orkester*, ko je kot iskan pianist v rodnem Hamburgu in v Detmoldu vodil zборе in nastopal s pevci. Brahms je to svojo prvo zajetnejšo skladbo za zbor z inštrumenti zložil oktobra leta 1858, ko je bil v Detmoldu knezov glasbeni vodja in učitelj. Namenil jo je za izvedbo na prostem, ob odprtem grobu. Segel je po pesmi teologa, najprej frančiškana, nato somišljenika t. i. čeških bratov, reformatorskega pridigarja in pisca besedil cerkvenih pesmi in nekaterih napevov Michaela Weißeja (1488–1534), po verzih, ki so še danes del evangeličanskih cerkvenih pesmaric. Glavna melodija, ki tridelno

Johannes Brahms, okoli leta 1865

skomponiral **Nemški rekviem** (*Ein deutsches Requiem*), vsebinsko in glasbeno poglobljeno, velikopotezno skladbo za solista, zbor in orkester, ki je postala temeljno kantatno delo romantične glasbe 19. stoletja. Besedilo skladbe ni povezano z izročilom in besedilom latinske katoliške maše za rajne. Brahms je za uglasbitev premišljeno izbral 16 po vsebini in med seboj nepovezanih odlomkov iz Svetega pisma, ki vsak na poseben način govorijo in razmišljajo o t. i. »poslednjih rečeh«, o vrednosti in minljivosti življenja, o smrti in posmrtnem, o zaupanju in veri v božje usmiljenje in dobro.

Glasbeni zametki skladbe segajo že v čas bivanja pri Schumannovih v Düsseldorfu, ko se je prijateljeva smrt Brahmsa posebej dotaknila. Leta 1865 je Clara Schumann v pismu omenil, da načrtuje skladbo, ki naj bi bila »neke vrste nemški rekviem«, veliko kasneje pa je izvedel, da je pokojni prijatelj Robert glasbo podobne žalno-razmišljujoče vsebine prav tako načrtoval. Posamezni deli skladbe so nastajali ločeno in v skupinah, do leta 1868 pa je skladatelj določil končni vrstni red stavkov, partituro končal in jo zaokrožil v obsežno, velikopotezno sedemstavčno umetnino za sopran in bariton solo, zbor ter polno zaseden orkester, za kakršnega je ustvarjal npr. svoje simfonije. Tudi *Nemški rekviem* je skladba, ki pričča o skladateljevem izjemnem navdihu, tesni povezanosti besedila in jedrnatih glasbenih mislih, neverjetnem znanju pri razvijanju glasbene snovi, osebno obarvani in prepoznavni muziki posebnega dotika in učinka.

Nemški rekviem so, preden je dobil dokončno podobo, večkrat uspešno izvedli, prvo izvedbo sedemstavčne skladbe, kot jo poznamo danes, pa je 18. februarja leta 1869 v dvorani Gewandhaus v Leipzigu vodil skladatelj in dirigent Carl Reinecke.

skladbo uokvirja, je zelo bližnja sorodnica uporabljene tradicionalne cerkvene pesmi in ima vse glasbene značilnosti protestantskega koral. V smislu namembnosti skladbe in vsebine besedila je Brahms temačno obarvanemu zborovskemu stavku dodal predvsem nizka pihala in trobila, značilni pogrebni korak celote pa dodatno zaznamujejo timpani.

Deset let kasneje je že znani, uveljavljeni in nenazadnje vplivni Brahms, zaznamovan z več zahtevnimi življenjskimi izkušnjami, po treh letih ukvarjanja s partituro do konca

FKK 2 Commedia dell'arte

**28. in 29. oktober 2021
ob 19.30**

Gallusova dvorana
Cankarjev dom

Orkester Slovenske filharmonije

Masaaki Suzuki dirigent

Liesbeth Devos sopran

Kenneth Tarver tenor

Jaka Mihelač bariton

Spored:

Wolfgang Amadeus Mozart:

Don Giovanni – uvertura, K. 527

Wolfgang Amadeus Mozart:

Simfonija št. 35 v D-duru, K. 385,
»Haffnerjeva«

Igor Stravinski: Pulcinella – balet

Nakup vstopnic:

Cankarjev dom, Informacijsko središče

T +386 1 24 17 299 / 300

F +386 1 24 17 322

E vstopnice@cd-cc.si, tickets@cd-cc.si

W www.cd-cc.si

www.filharmonija.si

Skladba je že v Brahmsovem času doživela več priredb. Leta 1866 je mojster partituro takrat še šeststavčnega *Nemškega rekviema* priredil za klavir in jo o božiču tega leta predstavil Clari Schumann, kasneje pa je celotno delo priredil za hišno muziciranje z dvema klavirjema, brez solistov in zbora. Tako so skladbo, a s solistoma in zborom ter v angleščini, leta 1871 prvič izvajali v Londonu. Pot do izvajalcev in občinstva ji je v našem času skrajšal in olajšal nemški skladatelj, kantor, glasbeni pisec in profesor Heinrich Poos ter delež orkestra v skladu z rokopisom in kritično izdajo Brahmsovih del ter s poglobljenim poznavanjem skladatelja in bogatimi poustvarjalnimi izkušnjami mojstrsko razdelil med dva klavirja in timpane. S pravim in žlahtnim Brahmsovim jezikom in občutjem, kot bi imel v mislih številne mojstrove skladbe za dva klavirja.

Tomaž Faganel

Liesbeth Devos, foto: Bruno Bonansa

FILHARMONIČNI
KLASIČNI
KONCERTI

Johannes Brahms

Begräbnisgesang

Michael Weiße (1488–1534)

Nun laßt uns den Leib begraben,
Bei dem wir kein'n Zweifel haben:
Er wird am letzten Tag aufstehn,
Und unverrücklich herfür gehn.

Erd ist er und von der Erden;
Wird auch wieder zu Erd werden;
Und von Erden wieder aufstehn
Wenn Gottes Posaun wird angehn.

Seine Seel lebt ewig in Gott,
Der sie allhier aus seiner Gnad
Von aller Sünd und Missetat
Durch seinen Bund gefeget hat.

Sein Arbeit, Trübsal und Elend
Ist kommen zu ein'm guten End,
Er hat getragen Christi Joch,
Ist gestorben und lebet noch,

Die Seel, die lebt ohn alle Klag,
Der Leib schläft bis am letzten Tag,
Bei welchem ihn Gott verklären
Und der Freuden wird gewähren.

Hier ist er in Angst gewesen,
Dort aber wird er genesen,
In ewiger Freude und Wonne
Leuchten wie die schöne Sonne.

Pogrebni spev

Prosti prevod Tomaž Faganel

Pokopljimo zdaj telo,
o katerem ne dvomimo:
poslednji dan bo vstalo,
proti temu vztrajno gre.

Prst je in prsteno je,
spet bo postalo prst
in iz prsti bo znova vstalo,
ko zadoni Božja tromba.

Njegova duša večno živi v Bogu,
ki ji je tukaj milostno
in po svoji zavezi
odpustil vse grehe in slaba dejanja.

Njegovo delo, tegobe in beda
so prišli do srečnega konca.
Nosil je Kristusov križ,
umrl je in še živi.

Duša živi brez vsakršnega pritoževanja,
telo spi do poslednjega dne,
ko ga bo Bog povelečal
in ga razveselil.

Tu je živel v strahu,
tam pa bo ozdravljen
v večnem veselju in ugodju
in bo žarel kot sonce.

Nun lassen wir ihn hier schlafen,
Und gehn allsamt unser Straßen,
Schicken uns auch mit allem Fleiß,
Denn der Tod kommt uns gleicher Weis.

Ein deutsches Requiem

1. Zbor

Mt 5,4; Ps 126,5-6

Selig sind, die da Leid tragen,
denn sie sollen getröstet werden.

Die mit Tränen säen,
werden mit Freuden ernten.
Sie gehen hin und weinen
und tragen edlen Samen,
und kommen mit Freuden
und bringen ihre Garben.

2. Zbor

1 Pt 1,24; Jak 5,7; 1 Pt 1,25; Iz 35,10

Denn alles Fleisch ist wie Gras
und alle Herrlichkeit des Menschen
wie des Grases Blumen.
Das Gras ist verdorret
und die Blume abgefallen.

So seid nun geduldig, lieben Brüder,
bis auf die Zukunft des Herrn.
Siehe, ein Ackermann wartet
auf die köstliche Frucht der Erde
und ist geduldig darüber,
bis er empfahe den Morgenregen und Abendregen.

Aber des Herrn Wort bleibet in Ewigkeit.

Die Erlöseten des Herrn werden wieder kommen,
und gen Zion kommen mit Jauchzen;
ewige Freude wird über ihrem Haupte sein;
Freude und Wonne werden sie ergreifen
und Schmerz und Seufzen wird weg müssen.

Pustimo ga tu zdaj spati
in pojdimo vsak svojo pot,
kamor nas z vso vztrajnostjo pošiljajo,
kajti smrt bo prišla tudi po nas.

Nemški rekviem

Slovenski standardni prevod Svetega pisma

Blagor žalostnim,
kajti potolaženi bodo.

Tisti, ki sejejo s solzami,
žanjejo z vriskanjem.
Odhaja, odhaja z jokom,
ko nosi seme za setev;
prihaja, prihaja z vriskanjem,
ko nosi svoje snope.

Kajti vse meso je kot trava,
in vse njegovo veličastvo
kot cvet trave.
Trava ovone,
cvet se osuje.

Zato, bratje,
potrpite do Gospodovega prihoda!
Glejte, poljedelec pričakuje
dragocen sad zemlje
in potrpežljivo čaka,
dokler ne prejme zgodnjega in poznega dežja.

Gospodova beseda pa ostane na veke.

Gospodovi osvobodenci se bodo vrnili
in prišli s pesmijo na Sion.
Nad njihovo glavo bo večno veselje,
žalost in vzdihovanje
bosta zbežala.

3. Bariton, zbor

Ps 39,5-8; Mdr 3,1

Herr, lehre doch mich, daß ein Ende mit mir haben muß,
und mein Leben ein Ziel hat, und ich davon muß.
Siehe, meine Tage sind einer Hand breit vor dir,
und mein Leben ist wie nichts vor dir.
Ach wie gar nichts sind alle Menschen,
die doch so sicher leben.
Sie gehen daher wie ein Schemen,
und machen ihnen viel vergebliche Unruhe;
sie sammeln und wissen nicht wer es kriegen wird.
Nun Herr, wess soll ich mich trösten?
Ich hoffe auf dich.

Der Gerechten Seelen sind in Gottes Hand
und keine Qual rühret sie an.

4. Zbor

Ps 84,2,3,5

Wie lieblich sind deine Wohnungen,
Herr Zebaoth!
Meine Seele verlanget und sehnet sich
nach den Vorhöfen des Herrn;
mein Leib und Seele freuen sich
in dem lebendigen Gott.
Wohl denen, die in deinem Hause wohnen,
die loben dich immerdar.

5. Sopran, zbor

Jn 16,22; Sir 51,27; Iz 66,13

Ihr habt nun Traurigkeit;
aber ich will euch wieder sehen
und euer Herz soll sich freuen
und eure Freude soll niemand von euch nehmen.

Sehet mich an: Ich habe eine kleine Zeit
Mühe und Arbeit gehabt
und habe großen Trost funden.

Ich will euch trösten,
wie Einen seine Mutter tröstet.

Gospod, daj mi spoznati moj konec,
kolikšna je mera mojih dni,
spoznati hočem, kako sem minljiv.
Glej, moje dni si dal le pedenj dolge,
moj čas je kakor nič pred tabo;
vse je le dih, vsak pokončen človek.
Le kot podoba hodi mož okrog,
za prazen nič hrumijo,
kopiči, a ne ve, kdo bo pobiral.
In zdaj, kaj naj upam, o Gospod?
Moje pričakovanje velja tebi.

Duše pravičnih pa so v Božji roki
in nobeno trpljenje jih ne bo zadelo.

Kako ljuba so tvoja bivališča,
Gospod nad vojskami!
Moja duša hrepeni, celo medli
po Gospodovih dvorih,
moje srce in moje meso vriskata
k živemu Bogu.
Blagor njim, ki stanujejo v tvoji hiši:
še te bodo smeli hvaliti.

Tudi vi ste zdaj žalostni.
Toda spet vas bom videl
in vaše srce se bo veselilo
in veselja vam nihče ne bo vzel.

S svojimi očmi poglejte,
kako malo sem se trudil,
pa sem našel zase velik počitek.

Kakor mati tolaži svojega otroka,
tako vas bom jaz tolažil.

6. Bariton, zbor

Heb 13,14; 1 Kor 15,51.52.54.55; Raz 4,11

Denn wir haben hier keine bleibende Statt,
sondern die zukünftige suchen wir.

Siehe, ich sage euch ein Geheimnis:
Wir werden nicht alle entschlafen,
wir werden aber alle verwandelt werden;
und dasselbige plötzlich, in einem Augenblick,
zu der Zeit der letzten Posaune.
Denn es wird die Posaune schallen,
und die Toten werden auferstehen unverweslich,
und wir werden verwandelt werden.
Dann wird erfüllet werden
das Wort, das geschrieben steht:
Der Tod ist verschlungen in den Sieg.
Tod, wo ist dein Stachel?
Hölle, wo ist dein Sieg?

Herr, du bist würdig zu nehmen
Preis und Ehre und Kraft,
denn du hast alle Dinge geschaffen,
und durch deinen Willen haben sie
das Wesen und sind geschaffen.

7. Zbor

Raz 14,13

Selig sind die Toten,
die in dem Herrn sterben, von nun an.
Ja der Geist spricht,
daß sie ruhen von ihrer Arbeit;
denn ihre Werke folgen ihnen nach.

Saj nimamo tu stalnega mesta,
ampak iščemo prihodnje.

Glejte, skrivnost vam povem:
vsi ne bomo zaspali,
vsi pa bomo spremenjeni,
hipoma, kakor bi trenil z očesom,
ob glasu poslednje trobente.
Zadonela bo namreč
in mrtvi bodo vstali nepropadljivi
in mi bomo spremenjeni.
Tedaj se bo izpolnila beseda,
ki je zapisana:
Smrt je použita v zmagi.
Smrt, kje je tvoje želo?
Pekel, kje je tvoja zmaga?

Vreden si, naš Gospod in Bog,
da prejmeš slavo, čast in moč,
ker si ustvaril vse reči,
po tvoji volji so bivala
in bile ustvarjene.

Blagor mrtvim,
ki odslej umirajo v Gospodu!
Da, govori Duh, odpočijejo naj se
od svojih naporov;
kajti njihova dela gredo z njimi.

Foto: P. Siegrist

Holger Speck

Holger Speck je dirigent, ustanovitelj in umetniški vodja ansambla Vocalensemble Rastatt ter dirigent orkestra Les Favorites. Študiral je med drugim pri Wolfgangu Schöneju, Margi Schiml, Kurtu Widmerju, Friederju Berniusu in Dietru Kurzu. V mednarodnih krogih je uveljavljen kot karizmatičen dirigent, poznavalec veliko historičnih slogov. Dirigiral je na znanih festivalih in v koncertnih dvoranah, kot so Festivalska hiša v Baden-Badnu, Kölnska filharmonija, Filharmonija Mulhouse, Evropski glasbeni festival v Stuttgartu in druge, sodeloval pa je tudi z zbori najuglednejših nemških radijskih hiš.

Z ansamblom Vocalensemble Rastatt, Freiburškim baročnim orkestrom in ansamblom Hamburškega baleta je leta 2019 v Baden-Badnu sodeloval pri postavitvi Gluckove opere *Orfej in Evridika*. S svojim ansamblom v prihodnje načrtuje še gostovanje na Musikfestu v Bremnu, kjer bo pod dirigentskim vodstvom Paava Järvija zazvenela Beethovnova *Deveta simfonija*. V sezoni 2023/24 načrtuje še sodelovanje z dirigentom Kirilom Petrenkom in Berlinsko filharmonijo pri izvedbi Straussovih opernih odlomkov.

Speck, ki ga ameriški *Fanfare Magazine* opisuje kot »nesporno avtoriteto«, se je z zasedbo Vocalensemble Rastatt, ki je bila leta 2017 nominirana za nagrado grammy, izkazal na nemških in mednarodnih tekmovanjih. Njegove žive, globoke in neposredne izvedbe prepričajo tako v studiih kakor na koncertnih odrih. V njih se poslužuje slogovno ustreznih izvajalskih načinov, pri čemer se opira tako na poznavanje zgodovinskega konteksta kakor na svoj izostreni čut za zvočnost. Za založbe, kot so Carus, Deutsche Grammophon in Capriccio je posnel številne zgoščenke, za katere je prejel odlične kritike v najuglednejših evropskih in ameriških revijah. Sodeluje z znanimi glasbeniki, kot so Hartmut Höll, Anne Le Bozec, Reinhold Friedrich, Wolfgang Meyer, Judith Steenbrink, Rolando Villazon, Edita Gruberova, Ruth Ziesak in drugi. Je profesor petja in vodja vokalnega ansambla na Visoki šoli za glasbo v Karlsruheju. Tudi sam profesionalno deluje kot pevec na področju oratorija in samospeva ter v uveljavljenih vokalnih zasedbah, kot sta Stuttgarter Kammerchor in Balthasar Neumann Ensemble, ter je iskan kot voditelj mojstrskih tečajev dirigiranja in glasbene interpretacije.

Kristina Bitenc je po končani gimnaziji nadaljevala študij solopetja na Kraljevem konservatoriju v Haagu na Nizozemskem, kjer je z odliko končala podiplomski specialistični študij na smeri samospjev in oratorij v razredu Barbare Pearson. Junija 2012 je z odliko končala tudi magistrski študij na Nizozemski nacionalni operni akademiji v razredu Ire Siff in Briana Masude. Od septembra 2012 do julija 2014 je bila članica opernega studia Renske nacionalne opere v Strasbourgu.

Redno nastopa na koncertnih odrih. Na njenem repertoarju vokalno-instrumentalnih del so različne Bachove kantate ter *Pasijona po Janezu* in *Mateju*, Mozartova *Rekviem* in *Maša v c-molu*, Faurejev *Rekviem*, Poulencova *Gloria*, Händlov *Mesija*, Pergolesijeva *Stabat Mater* ter cikel samospjevov za sopran in orkester *Poletne noči* skladatelja Berlioza in Ravelova *Šeherezada*. Posebno pozornost posveča opernemu repertoarju. Med drugimi je nastopila v vlogah Belinde (Purcell, *Dido in Enej*), Evridike (Gluck, *Orfej in Evridika*), Sandrine (Mozart, *Lažna vrtnarica*), Blanche (Poulenc, *Pogovori karmeličank*), Melisande (Debussy, *Peleas in Melisanda*), Mrs. Julian (Britten, *Owen Wingrave*), Femme (Milhaud, *Ubogi mornar*), Elle (Poulenc, *Človeški glas*), Oscarja (Verdi, *Ples v maskah*), Rusalke (Dvořák, *Rusalka*), Titanije (Britten, *Sen kresne noči*).

Sodelovala je z orkestri, kot so Simfonični orkester RTV Slovenija, Orkester Slovenske policije, Asko/Schönberg ensemble, Rezidenčni orkester iz Haaga, Severnonizozemski orkester, Strasbourški filharmonični orkester, londonski Orkester Philharmonia. Sodelovala je s priznanimi dirigenti, kot so Karel Deseure, Per Otto Johansson, Jos van Veldhoven, Barthold Kuijken, Richard Eggar, Reinbert de Leeuw, Bas Wiegers, Antony Hermus, Marko Letonja, Patrick Davin, Esa-Pekka Salonen in drugi.

Jure Počkaj velja za enega najprepoznavnejših slovenskih opernih solistov nove generacije. Po študiju na Akademiji za glasbo je izobraževanje nadaljeval v ZDA, kjer je na Univerzi UCLA leta 2014 magistriral iz opernega petja. Svoj debi v Ameriki je doživel z Orkestrom All-Star kot najboljši solist univerze. Leta 2016 je z ekipo Academy Award, dobitnikov študentskega oskarja v Hollywoodu, posnel operni video *Canzonette* iz Mozartovega *Don Giovannija*.

Operno kariero je začel v SNG Maribor v Verdijevi operi *La Traviata*, zatem v Puccinijevi *Turandot* in Massenetovem *Wertherju*. V sezoni 2017/18 je poustvaril Don Carla v Verdijevi operi *Moč usode*. Redno sodeluje tudi s SNG Opera in balet Ljubljana, kjer je doslej nastopil v operah *Luisa Miller*, *Trubadur*, *Ženitna pogodba*, *Carmen*, *Pastir*, *Saloma*, *Don Giovanni* in drugih. Uspešno je odpel vlogo Bogomila iz Vilharjeve spevoigre *Jamska Ivanka*. V sezoni 2018/19 se je kot Grof Luna v Verdijevem *Trubadurju* predstavil tudi občinstvu v HNK Split.

V sodelovanju z mednarodno uveljavljenimi umetniki pripravlja album *Verdi – Vilhar – Wagner: Na robu Avstrijskega cesarstva*. Avgusta letos je odmevno nastopil v naslovni vlogi Mozartovega *Don Giovannija* na Dunajskem opernem festivalu, v prihajajoči sezoni pa med drugim ponovno načrtuje nastop v *La Traviata* ljubljanske Opere SNG.

Andreja Kosmač je z odliko diplomirala na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Dubravke Tomšič Srebotnjak. Po diplomi se je izpopolnjevala pri Sijavuju Gadžijevu, Martynu Van den Hoeku na dunajskem konservatoriju ter na mojstrskih tečajih pri Jacobu Lateinerju, Leonidu Brumbergu, Sándorju Falvaiju, Robertu Wardu in Olegu Maisenbergu.

Že med študijem je izvedla več samostojnih in komornih koncertov v Sloveniji, Avstriji, Italiji in Veliki Britaniji. Sodelovala je na številnih tekmovanjih in prejela vrsto prvih nagrad. Je tudi prejemnica študentske Prešernove nagrade Akademije za glasbo. Arhivsko je snemala za RTV Slovenija in italijanski RAI ter sodelovala pri izdaji več zgoščenk.

Kot solistka je igrala z orkestrom Srednje glasbene in baletne šole Ljubljana, Orkestrom Slovenske filharmonije, Simfoničnim orkestrom RTV Slovenija in kot predstavnica Slovenije nastopila z moskovskim Komornim orkestrom Kremlin. Trenutno se posveča predvsem igranju komorne glasbe. Na recitalih in koncertih nastopa z uveljavljenimi domačimi in tujimi umetniki, predvsem s pevci in flavtisti. Pogosto kot korepetitorica sodeluje na mojstrskih tečajih, ki jih vodijo vrhunski umetniki.

Kot pedagoginja je dejavna na Konservatoriju za glasbo in balet Ljubljana, kot umetniška sodelavka pa tudi na Akademiji za glasbo v Ljubljani.

Meta Fajdiga je klavir študirala v razredu svetovno priznanega pianista in pedagoga Konstantina Scherbakova. Na Visoki šoli za umetnost v Zürichu je po dveh magisterijih opravila še specializacijo iz klavirja.

Prvo glasbeno izobrazbo je pridobivala pri Heleni Plesničar, sledila pa je diploma na Akademiji za glasbo v Ljubljani v razredu Tatjane Ognjanovič. Znanje je dodatno izpopolnjevala na mojstrskih tečajih pri pianistih Igorju Lazku, Konstantinu Scherbakovu, Olgi Kern, Zoltánu Kocsisu, Stephenu Kovacevichu in Paulu Baduri-Skodi.

Koncertirala je na odrih po Sloveniji, Italiji, Slovaški, Franciji in Švici. S Simfoničnim orkestrom Akademije za glasbo v Ljubljani je dvakrat izvedla Lisztov *Totentanz* za klavir in orkester, za kar je prejela Prešernovo nagrado Akademije za glasbo. Kot solistka je nastopila tudi s Salonskim orkestrom iz St. Moritza, Simfoničnim orkestrom Alumni AG, Jensko filharmonijo, Orkestrom Mitteleuropa in Orkestrom Slovenske filharmonije.

Mlada pianistka je večkratna zmagovalka državnega tekmovanja TEMSIG (2004, 2010, 2013) in mednarodnih tekmovanj (Nikolaj Rubinstein, Pariz, 2002; Aleksander Skrjabin, Pariz, 2010; Marija Judina, Sankt Peterburg, 2011). Leta 2011 je prejela štipendijo Evropske glasbene fundacije Yamaha ter posebno nagrado na mednarodnem tekmovanju Euroregione v Vidmu, leta 2015 pa še drugo nagrado na tekmovanju Hug-Duttweiler v Zürichu in prvo nagrado na tekmovanju, ki ga organizira Marguerite Meister Stiftung v Zürichu.

Na študijski poti so jo podprle različne fundacije, med drugimi tudi podjetje Krka in Ministrstvo za kulturo Republike Slovenije.

Slovenska filharmonija – Academia philharmonicorum

@slofilharmonija

Špela Cviki Flis je leta 2017 diplomirala na Visoki šoli za glasbo in gledališče v Hamburgu, kjer je bila med študijem članica Mladinskega orkestra Severnonemškega radia (NDR) in Svetovnega glasbenega ansambla. V sezoni 2013/14 je postala štipendistka Simfoničnega orkestra v Göttingenu, leta 2015 pa je uspešno opravila avdicijo za dvoletno štipendijo Orkestrske akademije v Državnem filharmoničnem orkestru iz Hamburga. Z omenjenim orkestrom se je udeležila turneje po Južni Ameriki, nastopila v dvorani Filharmonije na Labi in pod vodstvom šefa dirigenta Kenta Nagana kot komorna glasbenica na festivalu Audijevi poletni koncerti v Ingolstadt. Ob koncu svojega štipendijskega obdobja je na komornem koncertu Orkestrske akademije krstno izvedla skladbe *Cimento bit* skladatelja Rafaela Borgesa Amarala, ki je bila napisana za glasbenike Akademije, posvečena pa prav njej. Sodelovala je s številnimi uglednimi orkestri, kot so Simfonični orkester Koncertne hiše v Berlinu, Hamburški simfoniki, Simfonični orkester RTV Slovenija in Sarajevska filharmonija. Po končanem študiju se je vrnila v domovino, kjer od septembra 2017 deluje kot solistka timpanistka v Orkestru Slovenske filharmonije.

Če želite prejemati redna e-obvestila o programu Slovenske filharmonije, sporočite svoj e-naslov na **info@filharmonija.si**.

Koncertni list Slovenske filharmonije
Pretežno vokalni cikel – PVC 2
Izdala: Slovenska filharmonija
Direktor in umetniški vodja OSF: Matej Šarc
Umetniški vodja ZSF: Gregor Klančič
Avtor spremne besede in
urednik besedil skladb: Tomaž Faganel
Jezikovni pregled: Tanja Svenšek
Oblikovanje: Sliced
Prelom: Vlado Trifkovič
Ljubljana, oktober 2021

ISSN 2350-5117

V sodelovanju s programom ARS – 3. programom Radia Slovenija.

Medijski pokrovitelj:

Slovenska filharmonija
Orkester Slovenske filharmonije
Zbor Slovenske filharmonije

Kongresni trg 10
1000 Ljubljana
T +386 1 2410 800
F +386 1 2410 900
E info@filharmonija.si
www.filharmonija.si

Ustanoviteljica Slovenske filharmonije je Vlada Republike Slovenije.
Dejavnost Slovenske filharmonije financira Ministrstvo za kulturo.